

POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

Ing. Petr Buňata: *Firma Baťa ve filmových ateliérech HOST (1939-1940)*. Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra filmových studií, 2012.

Autor bakalářské práce Petr Buňata si jako původní cíl svého výzkumu vytknul filmové podnikání koncernu Baťa v období Protektorátu Čechy a Morava. Po revizi se autor rozhodl zúžit téma pouze na působení Baťových firem v Praze, tj. na léta 1939-1940. Toto omezení pole bádání považuji za velmi přínosné. Autorovi umožnilo hlubší pohled do zčásti dosud neprobádaných oblastí české filmové historie.

Základem Buňatovy studie je reflexe okolností angažmá Baťova koncernu ve filmových ateliérech v Hostivaři a následovného několikaměsíčního vzdoru českého průmyslového koncernu vůči plánům okupačních složek, jež ovšem skončil v létě 1940 nuceným předáním objektu do německých rukou. Místy velmi napínavý popis událostí, se kterými se seznamujeme prostřednictvím detailních analýz dochované korespondence a zápisů z jednání, mimo jiné boří některé mýty, které o předání ateliérů existují. Petr Buňata nejenže zpochybňuje tezi o nespravedlivém nařčení společnosti Host z toho, že se jedná o tzv. židovský podnik, ale také dokládá, že samotná baťovská společnost FAB byla pravděpodobným pokusem o legalizaci židovského majetku společnosti HOCO Pictures. Novinkou je pro mě také informace o realizovaném zakoupení pozemků pro výstavbu nového filmového ateliéru. Za pomyslnou „třešinkou na dortu“ pak považuji nalezené dokumenty svědčící o nátlakových akcích nacistů na zástupce koncernu Baťa a protektorátní vlády z jara 1940, především pak záznam z jednání z 27. 4. 1940. Tento zápis je dalším velmi podstatným svědectvím o rozložení faktického vlivu na filmový průmysl i o taktikách a faktických kompetencích, kterými nacističtí exponenti disponovali. Zápis obsahuje pasáž z úst Hermanna Glessgena, jíž můžeme považovat za kvintesenci celé nacistické kulturní politiky na území protektorátu: „*Firma Baťa nás chce nutiti, abychom jí dali příkaz. Jsme však ještě právním státem a víme dobře, že k takovému příkazu nemáme práva. My se nedáme nutiti, abychom nutili. My máme však jiné možnosti znemožniti firmě Baťa její filmovou činnost.*“

Petr Buňata svou práci založil na velmi pečlivém průzkumu zcela nadstandardního množství archivních fondů. Udržel si kritický přístup k pramenům. Nebál se pouštět do vlastních hypotéz, spekulace však dokázal oddělit od faktů. Nedostatky práce vidím občas ve formální stránce. V syntetizujících úvodních kapitolách se poměrně často objevují stylistické prohřešky, které text zbytečně komplikují a prodlužují („*Proto je účelné předem zmínit...alespoň stručnou reflexi...*“, s. 13). Tyto problémy však s přechodem ke konkrétním objektům zkoumání spontánně mizí. Občas narazíme na překlepy (citovaný Petr Sczeganik se ve skutečnosti jmenuje Sczeganik). V kapitole *Baťovo impérium ve třicátých letech* mě překvapila absence odkazu na kapitolu věnovanou Baťovu vnímání audiovizuálních médií v knize Petra Sczeganika *Konzervy se slovy. Počátky zvukového filmu a česká mediální kultura 30. let*, která by mohla Petru Buňatovi pomoci vysvětlit význam filmu a synergického prolínání médií pro Baťovo impérium.

Zmíněné nedostatky považuji ovšem za marginální. Naopak, práci hodnotím jako nadprůměrně kvalitní i to ve srovnání s pracemi diplomovými. Navrhuji známku výborně a doporučuji autorovi zvážit vydání klíčových pasáží.

V Praze dne 11. února 2012

Mgr. et MgA. Tereza Czesany Dvořáková
KFS FF UK v Praze
Oponentka bakalářské práce